

Vodeni puževi se obično nalaze ispod kamena, u pukotinama stijena i na naplavljenoj materijalu (npr. grane i sl.). Najčešći su puževi iz roda *Iglica*, *Paladihiopsis*, *Hauffenia* i dr.

Školjka *Congeria kusceri* je najčešća na području Popova polja, ali je rasprostranjena sve do granice Slovenije i Hrvatske. Živi u sifonima vodenih špilja, najčešće na granici razine vode, u velikom broju.

Sakupljeni materijal stavimo u bočicu s 3-postotnom otopinom formalina (pro analysi, a ne „tehnički“ jer nagriza kućicu), a nakon 1–2 dana tako fiksirani materijal stavimo u epruvetu s 60-postotnim alkoholom. Poželjno je da se epruvete s materijalom stave u veću staklenku (1/2 l) koja dobro brtvi, a u kojoj je takođe 60-postotni alkohol.

Ponekad se u špiljama može naići na fosile školjaka i puževa (npr. u špilji Veternice kod Zagreba i Rudelića pećini na izvoru Cetine). Bolje je da nađene fosile prepustimo paleontolozima, nego da ih sami »vadimo« iz stijene.

LITERATURA

- Bole, J. (1962). Congeria kuščeri sp. n. (Bivalvia, Dreissenidae). Biološki vestnik, X: 55–61. Ljubljana.
Bole, J. (1974). Rod Zospeum BOURGUIGNAT 1856 (Gastropoda, Elllobidae) in Jugoslaviji. Razprave SAZU, XVII/5: 251–291. Ljubljana.
Gittenberger, E. (1975). Cave Snails Found in Southern Crna Gora. Glas. RZZP, 8: 21–37. Titograd.
Schütz, H. (1968). Varwandtschaftliche Beziehungen höhlenbewohnender Rissocoaceen Dalmatiens. Arch. Moll., 98 (3/4): 103–111. Frankfurt a. M.
Velkovrh, F. (1959). Nabiranje jamskih mekužcev. Naše jame, 2: 77–79. Ljubljana.

Započelo je uređenje špilje Veternice na Medvednici

HRVOJE MALINAR

O potrebi za uređenjem špilje Veternice dosad je objavljeno mnogo članaka, kako u stručnoj literaturi, tako i u dnevnom tisku. Ideja nije nova. Potjeće još iz 1934. godine, kada je javnost doznačila za ovu špilju gotovo na samom rubu grada Zagreba. Speleolozi-planinari dosad su istražili i topografski dokumentirali oko pet i pol kilometara kanala Veternice i pronašli u njima mnoge zanimljive morfološke detalje. U špilji je otkriveno četrnaest raznih vodenih tokova sa slapovima i jezercima. Već ove činjenice dostatim su razlog da se Veternica uređi i time omogući pristup široj javnosti. Međutim, Veternica nije samo vrlo interesantan speleološki objekt po svojem obliku, veličini i ukrasima, već je to izuzetno arheološko i paleontološko nalazište, po vrijednosti ravno nalazištu pračovjeka u Hušnjakovu kod Krapine.

Prvi pokušaji da se Veternica učini pristupačnjom i prohodnjom, barem u svom prvom dijelu, učinjeni su između 1949. i 1955. godine, kada su speleolozi Planinarskog društva „Željezničar“ u niskim predjelima špilje iskopali oko 130 metara rovova. Time se do predjela zvanog Kalvarija moglo doći bez teškoće i opasnosti. Na samom ulaznom otvoru postavljena su željezna vrata, a nedjeljom i blagdanom organizirana su dežurstva za vođenje izletnika u špilju. Bio je izraden i žig špilje. S vremenom su dežurstva postala za speleologe preveliko opterećenje pa je vođenje izletnika ukinuto.

To je pridonijelo učestalom razvaljivanju vrata.

Interes izletnika za Veternicu ipak nije opao. Osim speleologa i dalje u špilju ulaze razne skupine mladih ljudi. Zbog nekontroliranog ulaska bilo je devastiranja špiljskih ukrasa i zagadivanja tla. Iz godine u godinu redao se na stijenama špilje sve veći broj raznih natpisa i potpisica činjenjima bojama ili čađom. Ni špiljska fauna nije bila poštedena. Sišmiši su nemilosrdno ubijani. Rovovi koji su bili iskopani za lakše prolazeњe špiljskim kanalima postupno su se zatravpavili. Godine 1964. izvedena je akcija ponovnog iskapanja rovova. Organizator je bio Speleološko društvo Hrvatske. Radovi su uspješno obavljeni, ali kako nije bilo predviđeno njihovo održavanje, ubrzo su se počeli ponovo zatravpati. Godine 1969. opet oživljava zanimanje za Veternicu. Formiran je Odbor za Veternicu pri Turističkom savezu Zagreba. Odbor su činili predstavnici Turističkog saveza Zagreba, Planinarskog društva »Zagreb«, Planinarskog društva Sveučilišta »Velebit«, Šumskog gospodarstva Zagreb, Zavoda za urbanističku djelatnost, te odbornici iz Gornjeg Stenjevca. Izrađen je plan radova na uređenju Veternice po etapama, troškovnik za elektrifikaciju ulaznog dijela špilje i postavljanju nove željezne vrata u glavnom kanalu, desetak metara od ulaznog otvora. Dežurstva speleologa nisu bila predviđena. Rezultat: nije prošlo dva tjedna i vrata su bila provaljena. Odbor za Veternicu, nakon druge sjednice, iz nepoznatih razloga prestao je djelovati.

Godine 1977. još jednom je naglo porastao interes za Veternicu. Na relaciji PDS »Velebit« — Planinarski savez Zagreba — USIZ fizičke kulture grada Zagreba rada se ideja o ozbiljnoj dugoročnoj akciji uređenja Veternice. Istodobno i neovisno o tome speleolozi »Zeljezničara« planiraju obnavljanje dežurstva, uz prodaju razglednica iz špilje i izradu novog žiga. Speleolozi »Velebita«, svjesni kompleksnosti projektantskih i izvedbenih radova, nakon prvočitne inicijative traže od Restauratorskog zavoda Hrvatske da preuzme ovaj odgovoran posao uz želju da suraduju u okviru svojih mogućnosti. Restauratorski zavod Hrvatske odabran je kao organizacija koja je po profilu stručnjaka i karakteru svojih poslova najpodbijanja za izvršenje ovih poslova.

Najprije je izrađen plan radova za 1977. i 1978. godinu i dugoročni plan rada po etapama. USIZ fizičke kulture grada Zagreba osigurao je početna sredstva i Restauratorski zavod Hrvatske u tom periodu izvaja sljedeće radove:

- iskop i uređenje zaravnih pred ulazom špilje radi smještaja stolova i klupa za prihvrat izletnika,
- proširenje ulaznog otvora špilje,
- ravnjanje poda u ulaznoj dvorani,
- popravak željeznih vratila i kamenih dovratnika,
- iskop i transport zemlje od vratila do 37 metara udaljenosti od ulaza,
- projekt i izvedba električnog priključka za radnu rasvjetu do Kalvarije (rad je u toku),
- postava dva stola, četiri klupe i koša za otpatke na zaravni pred špiljom,
- postava informativnog panoa s podacima o špilji i nacrtom na zaravni pred špiljom (rad je u toku),
- azrada troškovnika s nacrtima i dokaznicama mjera za zamjeljane radove do Kalvarije,
- izrada elaborata za prostorno uređenje okoliša Veternice s popratnim objektima i uređenje krškog parka,
- čišćenje tla špilje do Kalvarije od otpadaka i smeća.

U prosincu 1977. godine održana je u Restauratorskom zavodu Hrvatske sjednica predstavnika zainteresiranih organizacija za uređenje Veternice radi razmatranja prijedloga dugoročnog programa. Na sjednici je program radova uz neznačne nadopune prihvaćen. Uz to je predloženo da se osnuje radno tijelo pri Skupštini općine Susedgrad, na čijem području se Veternica nalazi, i Komisija za razmatranje projektnе dokumentacije za spilju Veternicu pri Republičkom zavodu za zaštitu prirode. Ova tijela ubrzo su konstituirana i započela su s radom. U toku je rješavanje imovinsko-pravnih odnosa s vlasnicima zemljišta oko ulaza Veternice i izrada elaborata za urbanističke uvjete na temelju kojih će se moći dalje izraditi projektna dokumentacija.

Dugoročni plan uređenja špilje Veternice i okoliša s prihvativim centrom razrađen je po etapama i u sažetom obliku izgleda ovako:

I ETAPA

1. Otkup zemljišta oko ulaza Veternice (privatno vlasništvo).
2. Postavljanje privremene radne rasvjete do Kalvarije (380 m).
3. Zemljani radovi do Kalvarije (iskop suviše zemlje koja zapunjava kanale i odvod na deponi).
4. Čišćenje potpisa sa stijena (do Kalvarije).
5. Organiziranje privremene vodičke službe za izletnike (do Kalvarije).

6. Uređenje pješačkog puta od Gornjeg Stenjevca preko Veternice do Glavice.

7. Izrada stolova i klupa za prihvrat izletnika na zatravni pred špiljom i postava informativnog panoa s nacrtom i podacima o špilji.

8. Izrada propagandnog materijala (razglednice, brošure, značke, žig).

9. Izrada detaljnijih planova i projekata za II etapu.

II ETAPA

1. Definitivno postavljanje električne rasvjete do Kalvarije.
2. Postavljanje novog vanjskog električnog voda s transformatorom od G. Stenjevca do Veternice.
3. Postavljanje radne rasvjete do 950 metara (do potoka).

4. Izrada stubišta na ulaznom dijelu špilje i na 200 metara duljine.
5. Izvedba puta od Kalvarije do potoka: stubišta, mostići, iskop zemlje, nasipavanje, otklesavanje, čišćenje stijena.

6. Izvedba odmorišta s klupama i kioskom u Paklu (850 m).

7. Izgradnja odvojka ceste od Zelene magistrale do mjesta određenog za prihvatični centar. To mjesto bilo bi 100 metara niže od ulaza Veternice, a duljina odvojka ceste iznalaša bi oko 1100 metara.

8. Uređenje putova i odmorišta u krško-špiljskom parku (vrelu Dubravice, Veternica, Žrvena peć, Velebitaška jama, ponori na Ponikavu i Družanici, Špilje na Družnici i Dragolincu).

9. Projektna dokumentacija za III etapu.

III ETAPA

1. Izgradnja prihvatičnog centra stotinjak metara ispod špilje na istočnoj padini jarka. Centar bi sadržavao prihvatično-ugostiteljski objekti s prodajom ulaznica, prigodnih razglednica, brošura, značaka i suvenirima; speleološku izložbu s arheološkim i paleontološkim materijalom iz Veternice, prikazom geologije jugozapadnog dijela Medvedničke, zbirkom Špiljskih formacija i prikazom razvoja speleologije u Hrvatskoj; stambeni objekti za vodiča, odnosno čuvara prihvatičnog centra.

2. Definitivno postavljanje električne rasvjete do potoka (950 m).

3. Postavljanje privremene električne rasvjete do 1200 m (Tamna dvorana, Novu Veternicu).

4. Izrada stubišta i mostova iznad potoka.

5. Organizacija profesionalne vodičke službe.

6. Izrada projektne dokumentacije za završnu etapu uređenja Veternice. Geodetsko snimanje završnog dijela špilje.

IV ETAPA

1. Definitivno postavljanje rasvjete do 1200 metara.

2. Uređenje puta do Vjetrovitoj dvorani i prokopavanje prolaza na površinu (blizina Ponikave).

3. Definitivno uređivanje putova i električne rasvjete do izlaza.

4. Izgradnja drugog prihvatičnog centra kod izlaza iz špilje blizu Ponikave (u sklopu plana uređenja rekreacijskog centra na Ponikavama).

5. Izgradnja i postava biospeleološke stанице u Sepearu na 300 metara udaljenosti od ulaza.

6. Ogradijanje zaštićene zone oko ulaza Veternice. Postava rekonstrukcije špiljskih ljudi i špiljskih životinja na zatravni pred špiljom i u ulaznoj dvorani. Rekonstrukcija niša s tragovima gađenja kuča medvjeda. Stolovi i klupe kao i informativni pano uključuju se s platoa i premeštaju u blizini prihvatičnog centra.

7. Organiziranje službe održavanja špilje, prihvativnih centara i krškog parka.

Ovim planom obuhvaćeno je kompletno uređenje špilje Veternice i popratnih objekata kao turističkog, rekreacijskog i znanstveno-edukativnog središta. To je opsežan posao koji se može izvesti tek kroz nešto duže vremensko razdoblje i uz znatna materijalna ulaganja. Samo takvim pristupom može se racunati na funkcionalnost, rentabilnost kao i na očuvanje od daljnje uništavanja špilje. Naravno da će eventualna nova otkrića pri speleološkim istraživanjima Veternice utjecati na plan radova u završnim etapama uređenja.